

[Glistrup]

særlig befordrende for at få folkestyret til at fungere.

Hr. Bernhard Baunsgaard kunne ikke lide, at man kan føre underskud tilbage til et eller flere af de tidligere år. Det er selvfølgelig en teknisk detalje, som man kan klare på den ene eller den anden måde, men hvis man f. eks. har et underskud på 100.000 kr., der skal tilbageføres, og man i et tidligere år har haft en positiv indkomst på 40.000 kr., så bliver det nødvendigt også at bruge et andet år, hvor man måske har haft en indkomst på 50.000 kr. Så har man spist de 90.000 af de 100.000 kr. På den måde bliver det nødvendigt med flere år. Der er ikke noget særlig skattetæneragtigt eller besværligt i den formulering. Der kan tænkes situationer, hvor underskuddet er så lille, at det kan modregnes i et enkelt tidligere år, men det kan også tænkes, at der skal bruges flere år.

Det gælder efter den gældende underskudsremførselsadgang efter ligningslovens § 15, som vi sammen med de radikale var med til at udvide til 5 år i sin tid – efter at vi havde fremsat forslaget 3–4 gange. Den socialdemokratiske regering blev ved med at holde fast ved, at det kun var i 2 år, man ville tillade fremførsel. Fremskridtspartiet kom igen og igen og sagde, at man skulle kunne føre et underskud frem i 5 år, og så bøjede socialdemokraterne sig, da man havde fået de saglige argumenter frem.

På samme måde går jeg da også ud fra at socialdemokraterne vil bøje sig her, når de efterhånden har set de saglige argumenter. Den historiske baggrund er i allerhøjeste grad noget, der kan tilskynde os til at fortsætte med at fremføre synspunkterne på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Genindførelse af fradrag for ejendomsskat af ejerbolig).

[Af Bollmann (CD) m.fl.]

(Lovforslag nr. L 17. Fremsat 14/1.82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesoft):

Lovforslaget går ud på at ophæve den ændring af ligningsloven, der blev vedtaget her i folketinget den 4. juni 1981, hvorefter fradragsretten for ejendomsskatter for ejerboliger og for private byggegrunde bliver afviklet over årene 1982–1985.

Hr. Bollmann er blandt forslagsstillerne, og man kan sige, at det er tredje akt af en udvikling, der startede, dengang hr. Bollmann var med til at lave et udkast til et forlig, hvori denne ændring af ligningsloven indgik. Den fortsatte, da hr. Bollmann og hans parti ikke kunne fastholde deres tilslutning til denne ændring, men dog måtte se den vedtaget. Og den afrundes nu – jeg går ud fra mere af symbolske grunde end egentlig i forventning om, at man skulle få medhold – med fremsættelsen af dette forslag.

Hr. Bollmann og de øvrige forslagsstillere begrunder forslaget med, at den forudsætning, der blev lagt til grund for afviklingen af fradragsretten, nemlig at primærkommunerne nedsætter deres grundskyldpromiller i takt med nedsættelsen af den amtskommunale grundskyld – eller mere præcist udtrykt forudsætningen om, at man skulle prøve at holde et i kroner uændret provenu af den primærkommunale grundskyld, hvilket man henstillede til kommunerne – ikke er opfyldt.

En opgørelse over udskrivningen af grundskyld i 1982, som nu foreligger, viser, at de samlede budgetterede grundskyldindtægter til primærkommunerne fra 1981 til 1982 kun er steget 2 pct. Det er et udtryk for, at regeringens henstilling – og dermed en af forudsætningerne i forbindelse med det forligskompleks, der lå fra sidste forår – i det store og hele er blevet fulgt.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det må erkendes, at ikke alle primærkommuner har været lige lydøre. Det må jeg beklage. Det er navnlig – det blev også understreget under behandlingen af fradragets afvikling i folketinget – regeringens opfattelse, at det er af stor vigtighed, at kommuner med høje grundskyldpromiller følger en faldende profil, hvad angår udskrivningen af grundskyld, fordi det er de kommuner, forholdsvis få kommuner, hvor det kronemæssigt kan betyde ganske meget for borgernes disponible indkomst, at fradragets afvikles. Derfor er det særlig påkrævet i disse kommuner, at der sker et fald i promillerne.

Det er den erfaring, der har været med enkelte kommuner med høj grundskyld, som ikke har fulgt den nedadgående profil, der er baggrunden for, at regeringen i øjeblikket overvejer, hvorledes man mest hensigtsmæssigt kan etablere nogle retningslinjer for fastsættelsen af de kommunale grundskatter. Det er muligt, at det vil resultere i et lovforslag om visse rammer for grundskatterne i nær fremtid. Jeg mener, det er indgreb af denne karakter, der kan være behov for, hvis man vil tale om forudsætningerne for afviklingen af ejendomsskattefradraget.

Når centrum-demokraterne videre begrundet deres forslag med, at virkningen af afviklingen er tilfældig, må jeg sige, at det er min opfattelse – og det var jo også baggrunden for det, der skete i foråret – at de hidtidige regler i høj grad har virket vilkårligt, alt efter om man var ejer eller lejer af sin bolig, og alt efter om man havde høj eller lav indkomst og derved fik stor eller lille skatterabat.

Jeg skal endelig erindre om, at afviklingen af ejendomsskattefradraget, som det vil være forslagsstillerne meget nøje bekendt, indgik sammen med et kompleks af andre love, som var et forlig, i hvert fald mellem tre partier, hvor der skete en nedsættelse successivt af de amtskommunale grundskyldpromiller, og hvor der indgik en forlængelse af statsskatteskalaens første trin, proportionalstrækket, og også andre ting, bl. a. en pristalsregulering af formueskattegrænsen. Alle disse ting er gennemført. Hvis man på den baggrund ville bevæge sig ind i at genindføre fradragets retten for ejendomsskatter, så måtte det, hvis man havde nogen form for ansvarlighed i forhold til statsfinanserne, naturligvis nødvendigvis medføre en tilsvarende skærpelse af beskat-

ningen på andre punkter. Det ville jeg finde var uønskeligt og uacceptabelt.

På den baggrund skal jeg opfordre folketinget til at afvise det foreliggende lovforslag, der er én – ja, sådan opfatter jeg det – blandt flere bestræbelser fra CDs side på helt at sige farvel til den nære fortid.

Bakholt (S):

Afviklingen af den fradragets ret for ejendomsskatter, som vi gennemførte sidste år, skal nu stoppes, og vi skal have fradragets ret tilbage efter det forslag, som centrum-demokraterne fremsætter her.

Hvis et flertal skulle vedtage et sådant forslag, vil jeg sige, at det er udtryk for en slingrekurs, som dette folketing ikke bør lægge hverken navn eller ryg til. Det vil være uanstændigt, at et folketing vedtager en lov, hvorefter man afvikler ejendomsskatterne over en årrække, og knap et år efter ændrer loven tilbage til det gamle igen.

Skatteministeren har været inde på, at det var et led i forliget, og det var det jo. Det er altså ét element, som centrum-demokraterne her trækker frem og vil have ændret på. Jeg ved ikke, om vi kan forvente, at der også kommer forslag om ændringer vedrørende de andre elementer, som vi gennemførte sidste forår; det venter vi meget spændt på. Men vi er ikke med på denne melodi.

Vi hylder ikke den filosofi, som centrum-demokraterne åbenbart hylder, at vi skal have så mange fradrag som muligt og helst så store som muligt, for det er den sikreste vej til at løse vores økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer. Det tror vi ikke på, men det er åbenbart den livsfilosofi, centrum-demokraterne har.

Vi vil en anden vej. Jeg synes, at vi i stedet for skulle se lidt på, om der ikke var nogle flere fradrag, vi kunne afvikle, og nogle, vi kunne reducere. Det ville skabe et bedre skattegrundlag og en mere retfærdig skat-tefordeling.

Den slingrevals, som centrum-demokraterne her lægger op til, skal ikke blive spillet af et socialdemokratisk orkester. Vi siger nej til forslaget, vi afviser det.

Hagen Hagensen (KF):

Da vi i juni i fjor havde tredje behandling af lovforslag nr. L 208, hvorved man over en

[Hagen Hagensen]

årrække afskaffede retten til at fratække ejendomsskatter, erklærede det konservative folkeparti, at vi med alle midler ville søge at få genindført retten til at fratække ejendomsskatter. Med baggrund i det, der skete dengang, er det vel rimeligt, at det er CD, der rejser sagen her i tinget. Jeg skal blot sige, at vi naturligvis vil gå ind for forslaget. Jeg skal bede CD om at læse i Det nye Testamente, Lukas, kapitel 15, vers 7.

Ivar Hansen (V):

Det er selvfølgelig nok stedet, men næppe tiden at indlede en større debat om genindførelse af fradragsret for ejendomsskatter, men vi synes, det er glimrende, at centrum-demokraterne med dette lovforslag har rejst den debat her i folketinget igen. Det skal partiet have tak for. Vi kan fuldt ud støtte det forslag, der foreligger; det kan næppe komme som nogen overraskelse, for vi stemte imod bortfaldet af denne fradragsret.

Hr. Bakholt brugte udtryk som uanstændigt og slingrekurs og talte om et socialdemokratisk orkester. Jeg vil sige til hr. Bakholt, at det uanstændige bestod såmænd i, at socialdemokratiet fik et flertal for at afskaffe denne fradragsret.

Jeg er selvfølgelig godt klar over, at indenrigsministeren udsendte en bøn eller et cirkulære til kommunerne, da loven var blevet vedtaget sidste sommer, hvori regeringen gav udtryk for, at man håbede, at kommunerne ville udskrive en grundskyldpromille, der betød, at man fik det samme provenu, og at bortfaldet af fradragsretten ikke skulle medføre forøgede ejendomsskatter til kommunerne. Ministeren er godt klar over, at ikke alle kommunerne har fulgt den henstilling. Det viser adskillige avisartikler i øvrigt også. Jeg står her med et udklip fra Dagbladet fra den 28. januar i år, som påviser ejendomsskatte-stigninger helt oppe omkring de 100 pct. Det er selvfølgelig 17. alm. vurdering, der spiller ind her, men det er også i høj grad det forhold, at vi nu begynder afviklingen af fradragsretten for ejendomsskatter. Vi så meget gerne, at denne fradragsret blev indført igen.

Jeg lagde selvfølgelig mærke til, at skatteministeren havde nogle overvejelser i den anledning og sagde, at der eventuelt var et lovforslag undervejs, som ville have den hensigt at regulere kommunernes rammer og

muligheder for at udskrive primærkommunal grundskyld. Man skal ikke være nogen stor spåmand for at regne sig frem til, at det nok bliver et lovforslag, der kommer til at operere med en bund, således at kommunernes hidtidige hævdundne ret til ikke at udskrive primærkommunal grundskyld bliver fjernet. Jeg røber ej heller nogen hemmelighed ved at sige, at man ikke skal regne med venstres deltagelse i noget sådant.

Vi er nemlig enige med forslagsstillerne og med hr. Bollmann i det, der står i bemærkningerne, at det principielle ønske er en fuldstændig afvikling af grundskatterne over en periode. Man kunne ønske, der var et flertal i folketinget, der ville gå ind herpå.

Men indtil det kan blive tilfældet, vil jeg gerne gøre opmærksom på det, vi tidligere har sagt om at indføre en regel om primærkommunernes mulighed for at differentiere den primærkommunale grundskyld - ved en opdeling på forskellige ejendoms-kategorier: landbrugsjord, parcelhuse, sommerhusgrunde, ubebyggede grunde osv., idet man inden for disse kategorier kan operere med en forskellig promillesats. Jeg tror, jeg tør sige, at vi fra venstres side vil spørge folketinget, om det ikke var en af de muligheder, vi burde indføre i lovsform.

Vi er tilfredse med, at forslagsstillerne har bragt denne sag frem. Vi kan godt være realistiske og sige, at der næppe er de store muligheder for at samle et flertal, men jeg synes, det under alle omstændigheder er nyttigt med en fornyet debat under indtryk af det, der er sket i kommunerne, siden loven blev vedtaget sidste sommer.

Glistrup (FP):

Også på dette punkt af dagsordenen tillader fremskridtspartiet sig at være uenigt med skatteministeren. Den psykologiske mekanisme bag denne uærbødighed er, at vi simpelt hen ikke tror på, at skatteministeren har den fornødne styrke, som kræves af ham, hvis hele denne filosofi med at storme alverdens fradragskanser hos borgerne skulle holde. Modstykket var jo, at man benyttede det derved indvundne provenu mere varigt til at give skattelettelser på andre punkter, sådan som f.eks. skatteministeren foregøglede i forbindelse med behandlingen i maj-juni sidste år af forslaget om afskaffelse af fradragsret-

[Glistrup]

ten for ejendomsskatter. Men al erfaring viser jo, at når borgerne er blevet berøvet et fradrag, sætter man ikke beskatningsprocenterne ned af den grund, man udskriver bare skatten med stadig stigende procenter på en stadig større masse. Derfor udgør fradragene reelt et værn for borgerne, og derfor skal man ikke sådan begynde at fjerne fradragene.

Hr. Bakholt har overhovedet ikke ret, når han vil bringe slingrevalsmotivet ind i denne sag. Hvis lovforslaget fra CD gennemføres, har vi en fast og urokkelig linje, som går helt tilbage til, jeg tror 1865, hvor vi fik skattefradragretten for ejendomsskatter indført, da vi skulle finansiere 1864-krigen. Den linje vil kunne fortsætte ubrudt, mens der derimod vil komme slinger i valsen, hvis man forkaster CDs forslag, for så skal man pludselig have nogle fradragregler i 1981, nogle andre i 1982, nogle andre igen i 1983, nogle andre i 1984 og nogle nye i 1985. Det er slingrevals, hr. Bakholt, så det virkelig forslår, hvis man forkaster CDs forslag.

Det er i og for sig symptomatisk, hvordan ministeren reagerer, når han nu begynder med dette første angreb på en almindelig, grundfæstet regel i skattelovgivningen og han så må erkende, at loven ikke virker ordentligt. Så kommer han og siger: så skal vi til at lave nogle flere indgreb og restriktioner. Det overvejer man i regeringen. Nu kommer der et forslag om nogle nye begrænsninger, nogle ny ufrihedsregler, nogle nye restriktioner. De viser sig ganske givet også at have nogle uventede og uønskede virkninger. Så skal vi have nogle yderligere restriktioner. På den måde spinder vi os ind i et restriktionsnet i stedet for – som CD enkelt og tydeligt foreslår – at blive stående ved den ordning, som altså har over 100 års hævding i dansk lovgivning.

Det eneste, jeg i og for sig ikke kan forstå ved CDs forslag, er, hvorfor det kun skal gælde for 1982. Hvorfor skal det ikke også gælde for årene efter 1982? Men det er formentlig noget, vi kan få klaret ved et ændringsforslag til anden behandling, sådan at det ikke bare bliver en enkeltstående årsunge, dette forslag.

Lad os håbe, at den slingrevalsuvillige hr. Bakholt kan få sit parti med til at stemme for forslaget, for så er der nemlig et flertal for det.

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Hr. Glistrup har da ret i, at der var et tidspunkt, da der var bedre balance i tingene, end der er i dag, men vi har en ubegrænset fradragret, og i de senere år – i mange år efterhånden – er lejeværdien altså faldet temmelig drastisk. Den er ikke så stor, som den var, dengang der var balance, og det bliver da endnu værre, hvis man i den situation, vi lever i nu, også skal have fradragret for ejendomsskatterne. Det er ikke rimeligt.

Glistrup (FP):

Jeg tror ikke, det sådan set er det, der vil komme ind i historiens bog som det typiske for denne skatteminister, at han har ladet lejeværdien falde. Det har nærmest været mit indtryk, at lejeværdien har bevæget sig den modsatte vej i denne skatteministers tid. Men under alle omstændigheder: hvis hr. Bakholt er utilfreds med lejeværdien, kan han gøre opmærksom på det under behandlingen af lejeværdiforslag. Det er jo sådan, at det kan være vidt forskelligt fra kommune til kommune, fra ejendom til ejendom, hvordan lejeværdi og ejendomsskat forholder sig til hinanden. Er man utilfreds på lejeværdipunktet, så kurerer man den sygdom ved at fremsætte forslag vedrørende lejeværdien og ikke ved at fremsætte forslag et helt andet sted.

Aase Olesen (RV):

Forslaget om afvikling af fradrag for ejendomsskat af ejerboliger betragter det radikale venstre som overhovedet det væsentligste element i det miniskatteforlig, som blev indgået – bl. a. med CDs tilslutning – i april 1981. Der var et andet væsentligt element, som jeg også lægger vægt på, nemlig en hensigtserklæring om ægtefællebeskatning, men dette om afvikling af fradrag for ejendomsskat var det eneste egentlig reelle og egentlig fordelingspolitiske rigtige forslag i den skattebuket. Derfor bliver det fra vor side en total afvisning af forslaget om at ændre denne gradvise aftrapning.

Det er ikke rigtigt, som hr. Bollmann anfører i bemærkningerne til forslaget, at virkningen er vilkårlig. Tværtimod, den går ganske bestemt i retning af en større lighed i den byrde, som ejendomsskatterne er. Fradragretten betyder nemlig, at ejendomsskat-

[Aase Olesen]

terne hviler tungere på den lille indtægt end på den store, og fradragsretten for ejendoms-skatte opfordrer så at sige til skattetænkning på kommunalt plan. Alt det ved CD udmærket, og jeg går ud fra, at det har været argumenter for CDs gruppe, da man i sin tid tilsluttede sig miniskatteforliget.

Endelig var der en udmærket krølle på sagen, nemlig at fradragsretten ikke blev op-hævet for erhvervsjendomme. Det vil sige, at alt andet lige var lovgivningen til fordel for erhvervsjorden – med en rimelig vægt i beskatningen af den jord, vi bruger til at bo på.

Jeg må nok sige, at jeg synes, det er ejendommeligt at komme med dette forslag, efter at man først har tilsluttet sig afviklingen, derefter har ladet forslaget passere – for det var jo i virkeligheden det, man gjorde inden valget ved ikke at nægte at være med til den samlede pakke, der var tale om, men finde sig i at lade sig stemme ned i denne sag. Nu, hvor man ved, det er fuldstændig politisk gratis at komme med dette her, fremsætter man forslaget. Det er lige så gratis som i bemærkningerne at sige, at man ønsker en fuldstændig afvikling af grundskatterne. Det er vældig fint at sige, når man er helt sikker på, at man ikke bagefter skal ud og skaffe pengene andre steder.

Begrundelsen med, at nedsættelsen af grundskyldpromillerne ikke er gennemført fuldstændigt, har flere talere været inde på. Om det er nødvendigt at gribe ind over for kommunerne, hvis de ikke retter sig efter den henstilling, der kom her fra folketingets flertal, vil nok vise sig i løbet af et par år. Jeg så gerne, at det ikke bliver nødvendigt at gribe ind. Jeg tror faktisk, at man skulle give kommunerne nogen tid til at indstille sig på de nye regler. Men bliver det nødvendigt, bl. a. fordi for mange kommuner vil løbe ind i skatteloftsreglen, så vil det radikale venstre være villig til at se på at indføre et gulv og et loft.

Til sidst vil jeg gerne gentage, at vi absolut afviser CDs forslag.

Bollmann (CD):

Ved gennemførelsen af loven om afskaffelse af fradrag for ejendomsskatte sagde CD, at vi var imod, vi stemte imod, og vi har siden sagt, at vi ville gøre, hvad der var muligt for at genindføre dette fradrag. Derfor ligger

forslaget på bordet i dag. Men ordførerne og ministeren har selvfølgelig lov til at sige, hvad de vil om, hvad de mener baggrunden er for forslagets fremsættelse.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at forslaget er enkelt opbygget og det er let forståeligt. Teknisk er der heller ingen problemer, fordi den oprindelige lov blev vedtaget med virkning fra og med 1982. I den forbindelse skal jeg da sige til hr. Glistrup, at han har fuldstændig ret i, at der er en fejl i teksten. Jeg har også forstået, at jeg kan få støtte til et ændringsforslag på det punkt.

Jeg vil gerne understrege i forbindelse med den henstilling til kommunerne om at nedsætte promillerne, som blev udsendt, at det ikke alene er et spørgsmål om, hvor mange kommuner der har fulgt henstillingen, men også er et spørgsmål om, hvordan virkningen har været dér, hvor man ikke har fulgt henstillingen. Jeg mener, at vi nu har konstateret en række tilfælde, hvor de gennemsnitsbetragtninger, som ministeren og hans parti plejer at argumentere med, vil blive et meget dyrt bekendtskab for mange husejere.

I øvrigt har det, som flere har været inde på, altid været CDs opfattelse, at virkningen af grundskatterne skal være mindst mulig, og hvis vi en dag får opfyldt vort principielle ønske, nemlig en total afskaffelse af grundskatterne, ja men så kan jeg også se, at der ikke er behov for forslaget her, fru Aase Olesen.

Det var næsten rørende at høre ministeren sige, at vi har sagt farvel til den nære fortid. Jeg vil godt understrege, at det gjorde skatteministeren og hans regering allerede for næsten 3 måneder siden, da valget blev udskrevet.

Hr. Bakholt taler om at slingre, og jeg kan godt se, at dér må hr. Bakholt vide, hvad han taler om, specielt med hensyn til fradrag og måske allermost med hensyn til rentefradrag. Jeg tror ikke, der behøver være nogen tvivl om, hvordan vores holdning har været til det spørgsmål.

Jeg vil gerne rette fru Aase Olesen. Det var forkert, at det var med CDs tilslutning, de ting blev indført; det ved fru Aase Olesen også godt. Hun kan sige, at vi bare kunne have væltet regeringen dengang, selvfølgelig kunne vi det, men vi var imellem to forlig, det ved fru Aase Olesen også, derfor holder det argument efter min opfattelse ikke.

[Bollmann]

Jeg vil slutte med at sige tak for de pæne ord fra de konservative, venstre og frem-skriftspartiet og konstatere, at i hvert fald et flertal af partier, der er til stede nu, har støttet forslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Heldigvis er der stadig forskel på partier-nes størrelse her i folketinget. Jeg skal kun gøre to bemærkninger. Den ene er til hr. Glistrup. Dette med rammerne om den primær-kommunale grundskyld som en mulig efter-følgelse af, at en henstilling ikke bliver fulgt i fornødent omfang, var ikke noget, skattemi-nisteren opfandt efterfølgende; det var noget, som blev bemærket allerede i et svar til ud-valget, at regeringen havde overvejelser om det, da man drøftede afviklingen af ejen-domsskattefradraget. Det synes jeg for histo-rienskrivningens skyld kan være nyttigt at få præciseret. Jeg ser, at hr. Glistrup nikker; han husker det med vanlig god hukommelse. Sådan forholdt det sig.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg ikke er enig med hr. Ivar Hansen, når han betegnede det som uanstændigt at skaffe sig et flertal for en lovgivning her i tinget. Det kan være svært, det skal jeg være den første til at ind-rømme, men uanstændigt kan det aldrig være at finde et flertal.

Glistrup (FP):

Det er helt rigtigt, som ministeren siger, at han bebudede, at hvis man ikke fulgte hen-stillingen, så ville han eventuelt komme med et nyt forslag, men det er jo i og for sig ikke det, der er så interessant. Det interessante er ikke bebudelsen, men det er, hvis det skulle komme, at den ene restriktion avler den næ-ste restriktion, der så kan avle den tredje re-striktion. Det er selve gennemførelsen af det, jeg i allerhøjeste grad opponerede imod.

Uanset at man altså havde piskem fremme fra ministerens side, har kommunerne formentlig i meget vidt omfang været ret lige-glade med ministerens henstillinger. Nu er det jo et lidt uklart billede på grund af, at der samtidig er kommet en 17. alm. vurde-ring ind i billedet, men det er jo noget af det, som udvalgsbehandlingen vil give os anled-ning til at få en analyse og udredning af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behand-ling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende ud-valg:

Skatte- og afgiftsudvalget (1/2 82):

Udtræder: John Arentoft (FP)

Ny stedf.: Ove Jensen (FP)

Indfødsretsudvalget (2/2 82):

Udtræder: Arildsen (FP)

Nyt medl.: Knud Lind (FP)

Kommunaludvalget (2/2 82):

Udtræder: Arildsen (FP)

Ny stedf.: Knud Lind (FP)

Udv. om offentlige arbejder (2/2 82):

Udtræder: Arildsen (FP)

Nyt medl.: Knud Lind (FP)

Retsudvalget (2/2 82):

Udtræder: Arildsen (FP)

Nyt medl.: Knud Lind (FP)

Udv. ang. videnskabelig forskning (2/2 82):

Udtræder: Arildsen (FP)

Ny stedf.: Knud Lind (FP)

Skatte- og afgiftsudvalget (2/2 82):

Udtræder: Lone Dybkjær (RV)

Ny stedf.: Ritt Bjerregaard (S)

Folketingets næste møde afholdes i mor-gen, onsdag den 3. februar 1982, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 20.16